ꝺ lapide (iq̇t) ꝑcioso posuisti ī capite eiꝰ co
ronā. Et adhuc excellētiorē vob ꝺmōstro
matiā. Apparuit signū magnū ī celo/muli
er amicta sole/⁊ ī capite eiꝰ corona stellarū
duodeci. Aploꝝ tibi ⁊ nūero ⁊ specie cho
rus mōstrat. Qui enī ad sapiaꝫ erudiunt
mltos/q̄si stelle splēdēt ad ꝑpetuas eťni
tates. Hec corona fratꝝ sterit ī circuitu ie
su/sic scp̄tū ē. Et ī apocalipsi. dyademata
mlta ī capite spōsi: ꝭm diuersitatē ⁊ grāꝝ
⁊ graduū. ſꝫ illꝺ ꝑcipuū q̄ coronatꝰ ē ī die
ꝺ spōsatōis sue: ī die q̄ sibi ī discipulꝭ ꝺspō
sauit eccliaꝫ. Despōsauit eā ī fide/despō
sauit eā dādo in cordibꝫ eoꝝ arrā ⁊ pignꝰ
⁊ ꝑmitias spūs. Et despōsatio ꝺr ꝑticipa
tio spūs/q̄n adherēs ꝺo iā nō duo ſꝫ vnꝰ
spūs ē. Deniq̄ ⁊ ipē est hō q̄ reliq̇t p̄rem ⁊
matrē ⁊ adhesit vxori sue/⁊ facti sūt duo ī
carne vna. O beatū cōmerciū facta es cū
spōso ī carne vna/⁊ ipa cū spōso ī vno spū.
Quō oportuerat ꝺ tali te gaudere ꝯiugio
fidelꝭ aīa? quō letari ⁊ diē festū agere? In
duere/induere vestimentꝭ glie tue ciuitas
sancta/spōsa agni. gaude ⁊ letare syon ad
iūcta xp̄o. Quō tu non gaudebis: cū gau
deat ipē? Gaudebit spōsus (inquit) super
spōsam: ⁊ gaudebit sup te deꝰ tuꝰ. ſꝫ q̄nto
gaudio? In die (inq̇t) despōsatiōis eius ⁊
in die leticie cordis eiꝰ. Nō leuē dedit in
telligi leticie motū/quē esse cordis exp̄ssit
leticiā dico. delicie sūt. Delicie (inq̇t) mee
esse cū filijs hoīm. q̄ꝫ care tibi ihū hōē cō
stant ille leticie. Nō gratꝭ eas possides: q̄s
carnis passiōe cōpasti. Iō cordis tm̄ hāc
dic leticiā. Iniuria ē spōsi: si ipē letatꝛ ⁊ tu
nō ex corde applaudis: nō gratularꝭ: non
gaudes. Vl' fastidij vel despectiōis istar
est cū gaudēte nō gaudere/⁊ h̄ in despōsa
tiōis die. Affectū tuū cuiꝰ alliciat species
si nō eiꝰ q̄ speciosus est forma p̄ filijs ho
minū? Gaudēs gaude ī dn̄o: ⁊ exultet aīa
tua ī spōso tuo. ī deo tuo. q̄ si deꝰ nō essꝫ: ⁊
hō purꝰ esset: q̄ntas tm̄ hr̄et ī se amorꝭ ille
cebras hō talis: tot grāꝝ abūdās muneri
bus. Nā si a radice ꝯceptōis eiꝰ recensere
cepis: totꝰ tibi stellatꝰ videbitꝛ iuxta ꝯditō
nē humanā tā singularitate q̄ꝫ excellētia ꝟ
tutū. hō innocēs. ipollutꝰ. segregatꝰ a pec
catoribꝫ. vt iterim sileā q̄ excellētior celꝭ fa
ctus est. infirmitatibꝫ nr̄is potēs cōpati/
tēptatꝰ ꝑ oīa ꝑ silitudine absq̄ pctō. Dif
fusa est grā ī labijs eiꝰ. miscōdia ī visceribꝫ
ꝟtꝰ in manibꝫ. ꝯuersatōe singularꝭ/ꝭmōe
cōis. prudētia ī rn̄sis. vita in ꝟbis. Quid
ꝺ q̄ ꝯceptꝰ est ex fide. natꝰ ex ꝟgie/nō ꝯsū
ptus est ī morte: ⁊ assumptꝰ ī glā? Reticeo S
nūc credētiū nūeꝝ ⁊ merita populoꝝ q̄s
misso spū sibi ī fide ⁊ caritate sociauit. O
ꝟe magnū pietatꝭ sacr̄m xp̄s: incitamētū
amorꝭ. q̄ māifestatꝰ ⁊ ifestatꝰ ē ī carne iusti
ficatꝰ ē ī spū. apparuit āgelꝭ/ꝑdicatꝰ ē gētibꝫ
creditꝰ est mūdo. assumptꝰ est ī glā. Quis
det mihi istas discurrere ⁊ recurrere freq̄n
ter ꝑ lineas ⁊ ꝑ singlos ꝟtutū ⁊ opeꝝ gra
dus dicere. dn̄e q̄s silis tui? Quis mihi
det vt scribātꝛ ꝭmones isti ī corde meo/vt
exarentꝛ stilo: ⁊ q̄si ī silice scribātꝛ vt nō de
leantꝛ? Bonꝰ stilꝰ digitꝰ tuꝰ dn̄e: digito q̄
scribebas ī tra vrbana ꝟba. q̄ꝝ ꝟtutē calū
niātes ferre nō poterāt. Inclina teipsum
deꝰ meꝰ: ⁊ īcide ī corde meo legꝭ tue tabu
las. Lapideū est cor meū: ſꝫ durꝰ lapis na
ture obliuiscitꝛ: ad digiti tui imp̄ssionē fa
cile cedēs/vbi tu icidis. Sꝫ iā multa di
ximꝰ ꝑ eo qꝺ oꝑtebat spōsaꝫ letari ⁊ gau
dere ī die despōsatōis sue ⁊ ī die leticie cor
dis sui dilecti. Magna ī hac die leticie rō
⁊ q̄ cordis ⁊ affectꝰ humani fidē excedat.
Nec ē huc ꝑegrina inducēda leticia: ſꝫ di
ei isti sufficit leticia sua. Dulcꝭ es dn̄e: ⁊ di
rectꝰ ē ad nos spūs tuꝰ/spūs suauis. Hu
manas tibi aīas ꝑ fidē ⁊ amorē q̄dā spō
si associas affectu: ⁊ ꝺ ꝯuersiōe letarꝭ. Du
rū cor qꝺ sibi leticie hꝰ materiā subducit:
occasionē attenuat: īminuit rōnes. O me
impudētē ⁊ ingtū si nō ego talē diligā: tā
absolutū a corruptōe. ⁊ tāta circa me astri
ctū cōpassiōe. necessitate nō obnoxium ⁊
pietate adnixū. Diligā te dulcꝭ dn̄e: ⁊ si n̄
ꝑ me/ꝓ te tm̄: vt tuo satisfaciā desiderio: de
liciaꝝ tibi causas subministrē: argumēta
leticie: in die despōsatōis ⁊ ī die leticie cor
dis tui.

Sermo. xxi.

E t vos audeo T

confidentꝛ ad visiōis hꝰ iuitare le
ticiā: filie celestꝭ syon hierlm q̄ ī
celꝭ est. Vos ꝟe ⁊ plene filie syon. q̄ sꝑ itue
mini faciē p̄ris. Vos inq̄ꝫ mltoꝝ miliuꝫ
angloꝝ freq̄ntia/vos iuito ⁊ voco. Egre
dimi ⁊ videte: egredimi ꝺ recōdito illo si
nu itime visiōis/de secreto lucꝭ iaccessibilꝭ
Nouū vob terra nr̄a p̄stat spectaclm. No
uū ei fac dn̄s sup terrā. Ab eternis ad ter

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-317/0318
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt